

10. Ezau prodává svému bratrovi prvorozenectví

Ezau prodal svému mladšímu bratru Jakobovi své prvorozenectví. Stalo se to, když Ezau přišel hladový z lovu a Jakub mu dal hrnec čočky.

Čas utíkal, chlapani Ezau a Jakub žili ve stanech s rodiči Rebekou a Izákem. Když povyrostiti, moc se spolu nebavili. Každý si hleděl toho, co ho bavilo. Ze staršího silnějšího se stal lovec. Nebál se odejít na více dní daleko od domova a lovit tam divokou zvěř. Tatínek Izák na něj byl hrdý a těšil se, že on, protože byl prvorozený, po něm převezme starost o rodinu a stáda a jednou mu udělí vzácné požehnání. Mladší Jakub byl postavou menší, byl poklidný, rád si s druhými povídal a nejraději zůstával v blízkosti rodiny. Pracoval jako pastevec - staral se o ovečky. Znal skoro všechny byliny a vyznal se také ve vaření.

Jednoho dne uvařil Jakub čočku s vínem a s listy všech druhů, které znal. Vůně od pece se nesla široko daleko. Tu přišel domů Ezau, vrátil se z lovu, byl unavený a velice hladový. Příprava ulovené zvěřiny by mu trvala aspoň tři hodiny. Protože nebyl v okolí nikdo jiný, kdo by mu dal něco k jídlu, než jeho bratr, poprosil ho, aby mohl ochutnat té čočkové kaše. Jakub na to odpověděl: „Rád ti dám, bratře, ale nebude to zadarmo!“ „Co bys rád? Za takovou pochoutku ti dám cokoli!“ řekl Ezau. Jakub byl vychytralý a pohotově mu odpověděl: „Prodej mi své prvorozenectví.“ „Vždyť umírám. k čemu je mi prvorozenectví?“ Ezau sraštil čelo a takto přemýšlel: „Copak to je prvorozenectví? Na co je vůbec dobré? To, že mi tatínek dá vzácné požehnání a stanu se hlavou rodiny, dostanu nejvíce majetku ze všech? Však jsem sám dost šikovný na to, abych se uživil bez otcova majetku. A požehnání mi otec určitě také dá, i když se nebude jednat o to vzácné.“ Ezau toto uvažování zakončil slovy: „Přisahám na tomto místě, že se prvorozenectví zříkám. Klidně si ho vezmi a mně dej hrnec s tou pochoutkou.“ Vzal si pak rychle hrnec čočky a snědl ji jako malinu, napil se a pak odešel. Ezau ani netušil, co kvůli hrnci čočky ztratil – výhody prvorozenectví.

Úkol:

Jakub byl lstivý, chtěl využít toho, že má bratr hlad, a tak s ním smlouval. Chtěl něco za něco. My se také rádi s někým o něco rozdělíme – o kousek čokolády, o samolepky, ale vyžadujeme, aby on nám za to dal něco jiného, a častokrát něco lepšího. Pak se chováme jako Jakub. Ezau zase naletěl

mladšímu bratrovi a za chvilkové potěšení, za chutné jídlo, dal bratrovi velmi vzácnou věc – své prvorozenectví. Dávejme si pozor, abychom se také my nenechali zlákat nějakým kamarádem. Ten nás může navádět ke špatným věcem, například k tomu, abychom si koupili v obchodě hračku, která se stejně brzy pokazí, nebo zmrzlinu, i když víme, že nás z ní bude bolet v krku.